

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XXXII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

MONET meditatio huius loci, de peccato; propter quod in terram reuertendum homini: cum alioquin in cælum, non in terram fuisset transferendus, sicut Enoch Gen. 5. v. 24. & Eliz contigit, 2. Reg. 2. Peccatum itaque detestemur, quod corruptionem super nos induxit.

CONSOLETVR autem nos vicissim idem locus, quod quia in terram seminatur homo, etiam de terra resurget, & sicut granum tritici tum viuificabitur, cum apparet mortuum, 1. Corinth. 15. Et tanto magis soletur quod resurget spirituale, immortale, &c. ibid. vers. 42. Hoc vehementer recreat Hiobum cap. 19. v. 25. Scio quod redemptor, &c. Non igitur graue sit, quod in terram es seminandus, quia ex terra resurges. Sepulchrum reddit mortuos, Apoc. 20. v. 13.

F I N I S.

THEMA XXXI.

Hiob. 14. v. 1.

Homo natus de muliere breui viuens tempore, &c.

Dispositionem huius Thematici vide supra in I. parte Promptuarii, Classe VI. Numero VII I. pag. 280.

THEMA XXXII.

Hiob. 14. v. 5.

Determinati dies hominis, numerus mensium apud te: constituisi ei terminum, quem præterire non poterit.

Insignis est hic locus Hiobis, Diuinam nobis prouidentiam illustrans, quæ inter alia hoc loco, maxime circa vitam hominis, sic occupata esse cognoscitur vt cuiq; certus viuendi terminus, iam constitutus & præfinitus, atq; in libro Dei, Psal 139. v. 16. annotatus & consignatus sit. Hæc omnia vt facilius assequamur, verba Hiobis singula, primum examina bimus diligentissime, (habent enim

F 4

enim

enim *emphasim* pleraq;) & deinde (sequuntur *methodum* Paulinam Rom 15 v. 4. 2. Tim 3. v. 16.) *doctrinam*, *consolationem* atq; *admonitionem* ex his percipiemus.

Textus.

1. Determinatum est tempus. Sic scilicet primum tempus nascendi Eccl. 3 à Deo determinatum est cuiilibet. Ideoque nascitur Isaacus, cum Abrahamus & Sara sunt in flore ætatis, & hæredem vnice exoptant. Quia aliud tempus determinatum erat Apud Deum, vbi illud aduenit, nascitur Isaacus. Gen. 21. v. 2. Ita Samuel, (1 Sam. 1. v. 17. Et Ioannes Baptista nascuntur, non vbi hoc parentes optant, sed tempore definito, vbi Deus exoratus fuit ab Hanna. Qui enim conceptum dat, vt de Rebecca legitur in vers. lat. Gē. 25. v. 21. & qui nouit antequam in vtero formentur homines, Ierem. 1. v. 5. is definit tempus natiuitatis. Ità tempus vitæ & tempus mortis determinat. Tempus enim moriendi etiam. Eccl. 3.

De termino vitæ potissimum intelliguntur ea, quæ hic sequuntur.

2. Numerus mensium apud te est. Tu iam in numero habes, non annos tantum vitæ, sed & menses. Imò dicit etiam, Psal. 139. v. 16. cumque adhuc non sciretur quæquam de homine nascituro, dies vitæ ipsius iam cognati fuerunt.

3. Non autem initium vitæ & progressum tantum, sed etiam finem & terminum vitæ nouit Dominus.

Tu enim, inquit, terminum ipsi constituisti.

Sicut enim Iehiskia Dominus annos vitæ quindecim donauit, quibus debeat viuere, cum naturaliter alioquin morti vicinus esset: ita etiam post exactos an. 15. moritur.

4. Quod si maxime conetur aliquis terminum vitæ suæ prorogare, & finem vitæ reuicere in aliud tempus magis (vix si videri possit opportunum, nihil efficiet. Etenim terminus à te ipsi constitutus præteriri haud quaquam potest.

DOCTRINA. Docemur, sæpius id memoria rependendum, quod Psal. 3. v. 16 dicitur, *In manibus tuis tempora mea*

Hæc enim meditatio non parum utilitatis afferet.

1. Sic enim non curiosius inuestigate conabimur, quot annis nobis vivere liceat, quando moriendum, &c. Pius sufficit, semel esse moriendum: id omnibus contitutum, Hebr. 9. nec post multos annos, cum vita brevis sit & transitoria

Quod vero multi ex astrorum positu, & alii ex Chiromania, alii ex aliis dictionum generibus inquiretentant, (sive id nos petamus, sive sic nobis persuadeant Genethliaci aut Divinatores vani) illud est impium & impossibile. Impium, quod scrutari conantur ea, quæ Deus sibi soli reservauit. Hinc Job, Tu constituisti. Apud te numerus mensium. Et sic apud ipsum hæc iur vt noluit nobis reuelare. Hinc grauissime inuechitur in Astrologos Esa. 47 v. 3. impossibile est, id posse hominem inquirere & scire, quod Deus omnes voluit ignorare & studiose occultauit: atque huic honorem se sibi soli reservare ait, quod futura possit prædicere, Esa. 46, vers. 10. Inter quæ certe etiam est hora mortis.

Quod si aliquando terminum mortis verum prædixerunt Astrologi, non mirum. Quia qui frequenter iaculatur si interdum collimat, non debet videri eg egius artifex sic ne Genethliacus propterea verax. Et falsa talium Astrologorum dicta pauci recordantur: Vera celebrant pro admirabilibus

Parco illis, ne cum Augustino dicam, illa astrorum iudicia interdum ex pactis cum dæmonibus, & instinctu eorum occultissimo esse, quæ nescientes humanæ mentes patiuntur, &c. Ille fortunatior in prædicendo, qui fauentiorem habet dæmonem magisque propitium ait Augustinus. Vide lib. 5. de ciuitate Dei, cap. 7. quibus argumentis conuincat, Astrologos vanam scientiam profiteri. Mouit haud dubie Augustinum, quod etiam

diabolus diuinare solet de tempore mortis, sicut dixit Sauli, eras mecum eris. Et ne is quidem hoc per se certo vnquam scire potest.

Solus Deus est, qui reuelare potest mortis horam: sicut per Prophetam prædixit mortem Hananiae, Jer. 28. v. 16. & mortem Benhadadi, 2. Reg. 8. v. 10. filii Jeroboam Abiaë 1. Reg. 14. v. 12. Mofi & Aharoni reuelat, Num. 20. 27. Et singulari consilio id reuelauit Petro. 2. Pet. 1. v. 14. Nobis vero hoc ipsum studiosè occultat, ne vnquam simus securi, sed semper accincti lumbis, Luc. 12. v. 35. & habeamus lampades instructas, Matth. 25. v. 7.

2. Videmus quam vana sit persuasio quorundam, qui vitam aliis ad centesimum vsque annum prorogare, (nescio quibus artibus) conantur: cum suæ vitæ terminum ipsi nesciant. Stulti qui sibi rapere conantur, quod solius Dei est. De hoc alias.

CONSOLATIO etiam perenda ex hoc loco Hiobis: ne timeamus nobis vel à peticulis, quæ in vocatione nostra sunt ad eunda: vel etiã ab his, qui cupiunt occidere. Quia ante terminum, quem Deus constituit, nemo poterit nos perdere. Quod si hora mortis instat, perinde est, quo generem ortis pereat, qui semel moriturus erat.

Capilli capitis numerari, Matth. 10. Et angeli defendunt in vocatione nostra. hoc est, quod dicitur in viis tuis Psal. 91. v. 11. De cæteris alibi plura passim.

ADMONITIO quoque hic necessaria est, partim propter Stoicos, qui fatalem terminum, & necessitatem fatalem faciunt: quæ trahat fures ad suspendium, quod non possint euitare: aut faciat homines scire in proprium corpus, vt solent autophoneutz: quia sic sit decretum à Deo, & c. partim propter Epicuræos, qui casu hominem fortuito mori putant, & c. vt illi Sap. 2. v. 2. & qui dicunt, Edamus, bibamus, 1. Corinth. 15. v. 32. Es gibt doch gleich. De his vide Dispositionem Thematiss sequentis, parte 1. & c.

FINIS,

THE-